USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 23. června 2022 v trestní věci **odsouzeného** [redacted] narozeného [redacted] v [redacted] trvale bytem [redacted], zdržuje se [redacted]

takto:

Stížnost odsouzeného [redacted] proti usnesení Okresního soudu v Klatovech ze dne 27. 1. 2022 č.j. 2 T 13/2018-346 se podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením Okresní soud v Klatovech rozhodl tak, že podle § 86 odst. 1 trestního zákoníku odsouzený [redacted] vykoná trest odnětí svobody v trvání 2 let, uložený mu rozsudkem Okresního soudu v Klatovech ze dne 21. 6. 2018 č.j. 2 T 13/2018-241, který nabyl právní moci dne 18. 10. 2018. Pro výkon tohoto trestu jej podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou.

2. Proti výše citovanému usnesení, a to po doručení jeho písemného vyhotovení, podal odsouzený stížnost, kterou podrobně odůvodnil prostřednictvím jím zvoleného obhájce. Uvedl, že je nesporné, že byl rozsudkem téhož soudu sp. zn. 3 T 71/2021 uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Trestného činu se však dopustil pod tíhou nepříznivých okolností, když s manželkou, která je po opakované operaci nádorového onemocnění, chtěli jet na nákup a pro léky, avšak manželka nezvládla dojít k vozidlu zaparkovanému na vedlejším pozemku, proto se nabídl, že vozidlo přiveze, přičemž byl spatřen policejní hlídkou. Dále poukázal na to, že léčba těžkého onkologického onemocnění manželky odsouzeného nevykazuje příznivou diagnózu a při nástupu odsouzeného do výkonu trestu pro ni bude velmi těžké se o sebe a domácnost postarat. Odsouzený přijal uložený trest, z trestu obecně prospěšných prací odpracoval již 48 hodin. Ve zkušební době by se odsouzený osvědčil, vyjma uvedené nešťastné události, kdy ke skutku ho vedly tíživé okolnosti. Proto požádal soud, aby zvážil, zda není prostor pro postup dle § 86 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku a zkušební doba byla přiměřeně prodloužena, kdy navrhuje prodloužení o 6 měsíců. Následně pak ke stížnosti doplnil lékařské zprávy o zdravotním stavu jeho manželky.

3. Na úvod je třeba uvést, že Krajský soud v Plzni se stížností odsouzeného zabývá opětovně, neboť již svým usnesením z 24. 2. 2022 č.j. 7 To 52/2022-376 zamítl stížnost odsouzeného dle § 148 odst. 1 písm. b) tr. řádu jako opožděně podanou, když odsouzený byl přítomen vyhlášení napadeného usnesení a zákonná lhůta pro podání stížnosti tak dle názoru krajského soudu započala běžet tímto dnem. Ze strany odsouzeného však byla podána ústavní stížnost a Ústavní soud svým nálezem ze dne 31. 5. 2022 sp. zn. III. ÚS 831/22 usnesení krajského soudu zrušil, neboť jím byla porušena stěžovatelova práva na soudní a jinou právní ochranu dle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

4. Na základě výše uvedeného krajský soud přezkoumal opětovně stížnost odsouzeného postupem dle § 147 odst. 1 trestního řádu správnost výroku napadeného usnesení, i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Špetová

5. V řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, nebyla zjištěna žádná procesní pochybení, práva odsouzeného byla v řízení zachována. Odsouzený byl veřejnému zasedání přítomen, v jeho rámci byl vyslechnut a byly provedeny všechny potřebné důkazy, ze kterých soud I. stupně vyvodil logické a správné závěry. Na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí tak lze odkázat, neboť krajský soud se s ním plně ztotožňuje.

6. Z obsahu spisu je nepochybné, že vzhledem k právní moci trestního příkazu okresního soudu zkušební doba podmíněného plynula od [redacted] 2018 do [redacted] 2021. Okresní soud tedy ve věci rozhodl v zákonné lhůtě, neboť dle ust. § 86 odst. 2 tr. zákoníku lze o vykonání trestu rozhodnout do jednoho roku od uplynutí zkušební doby. Ze zpráv k osobě odsouzeného vyplynulo, že ve zkušební době byl odsouzen pro trestnou činnost a dopustil se přestupkového jednání. I pokud se týká otázky náhrady škody, byla uhrazena nepatrná částka. Použití finančních prostředků na léčbu manželky místo úhrady způsobené škody krajský soud na rozdíl od soudu okresního nepovažuje za vysoce nemorální, když lze chápat důvody na straně odsouzeného. Nicméně částka uhrazená celkově léčitelům ve výši cca 230 000 Kč se soudu jeví neadekvátní a dle jeho názoru měl odsouzený možnost na náhradě škody uhradit poškozenému větší část.
7. S ohledem na to výše uvedené skutečnosti dle názoru krajského soudu nepřichází v úvahu možnost rozhodnutí dle § 86 odst. 1 tr. zákoníku o ponechání podmíněného odsouzení s dohledem v platnosti za současného stanovení dalších povinností v rámci dohledu, prodloužení zkušební doby či stanovení dosud neuložených přiměřených omezení, povinností a zdržování se v určeném obydlí, a závěr soudu I. stupně o neosvědčení se odsouzeného ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem a vykonání trestu odnětí svobody je zcela na místě. Za situace, kdy odsouzený stanovené podmínky nerespektoval, nemohl dospět k jinému závěru, a odsouzený tak musí nést následky za své jednání.

8. Výrok o zařazení odsouzeného pro výkon trestu do věznice s ostrahou odpovídá ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

9. Z výše uvedeného je zřejmé, že soud I. stupně tak dle názoru krajského soudu postupoval správně, správně zhodnotil okolnosti na straně odsouzeného a z uvedených skutečností vyvodil správné závěry, proto byla stížnost odsouzeného jako nedůvodná postupem dle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

V Plzni 23. června 2022

JUDr. Alice Bártová
předsedkyně senátu

Vypracovala:
Mgr. Martina Modráková

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Špetová